

På herr Pehr Fernborgs och
jungfru Magdalena
Beckströms bröllops-dag, i
Åbo...

1700-1829 81 Cbza 1764 Fernborg/Beckström

National Library
of Sweden

På
Herr PEHR FERNBORGS
Och
Jungfru
MAGDALENA BECKSTRÖMS

Bröllops-Dag,

I Åbo den 16 Februarii 1764.

Af en

Mycket God Wän:

Åbo, Tryckt hos Johan Christopher Frenckell.

En qväll då Solen afsked tagit,
Och Månans blanka Stjärne-Hår
Had fram på Himla-Fästet dragit,
Jag lade mig at sofva ner;
Strax började jag på at drömma,
Hör i en lund jag mig mänd gömma.

Bakom en buske jag mig stälde,
När Fyra Fruar kommo fram,
Hvar en af dem sågs äga välde,
Och vara utaf ädel stam,
De fatte sig i Marken gröna,
Som sirad var med blomster sköna.

Fru Vår hon sade: Bland Er alla
Bör jag bli vördad aldramäst:
Jag friskar opp hvad Vintren kalla
Har liksom under jorden låst.
Med Foglars sång jag Luftten fyller;
Med Blomster skog och mark förgyller.

Fru

Fru Sommar sad': jag likt en Amma
Måst dina foster föda opp,
När kölden ofta gör dem lama,
Då friskar jag båd rot och topp;
Jag yatnar alt och väl bereder,
Ty bör jag äga största heder.

Fru Höst hon steg då fram at tala:
Jag fyller loge, visthus, lår;
Jag lagar äfven så at alla,
Båd Folk och Fånad föda får,
Ty blir jag vördad och belönters;
Med sköna Lager - kranfar krönter.

Jag äger välde, makt och heder,
Fru Vinter genast lät förstå,
Jag Haf och Sjö så hård bereder,
Man där kan åka, rida, gå.
Fru Höst, från Eder bör jag vänta
Af Frukt och Gröda ymnig ränta.

Hur väl jag mig nu ville gömma,
Så fingo de mig likväl se.
Jag skulle fram och måste dömma,
(Här help ej neka eller be)
Hvem borde högsta våldet äga?
De alla samtlig af mig fråga.

Jag stod en stund at mig besinna,
Hvad jag skull' gifva dem för svar;
Jag kund' ej annat medel finna,
Men sad': J lika välde har;
J bören dyrkas som Gudinnor,
Och vördas af båd Män och Qvinnor.

Fru

Fru Vår, J Såd och Gräs planterar;
Fru Sommar växt och kärna ger;
Fru Höst ofs mogen frukt förärar;
Med ymnig föda väl förfer;
Fru Vinter jorden hvila gifver,
At hon på nytt rätt fruktfam blifver.

Fru Vinter kom på allas vägnar,
Och sade at jag talat rätt;
Vi skola Mån'sko-slåktet hägna,
Och samfällt tjäna på alt fätt;
Du skal ock innan kårt få höra:
Ofs en din Vån rätt lycklig göra.

Herr FERNBORG, En bland Dina Vänner,
Nu Firar någd Sin Bröllops-Dag;
Det val Han gjordt (hvar man bekänner)
År Dygd och Lycka til behag.
Dess Täckta Brud, Et Dygdens Smycke,
Med skäl förtjent Dess Brudgums tycke.

Den stolta Frun skull' mera tala,
Men sömnen från min ögon svann;
Jag gladdes åt min ljufva dvala,
Men mera at min dröm var sann.
Nu, VÅRDA PAR! jag EDER önskar
At Lyckans häfvor hos ER grönskar.

GUD gif ER lycklig sammanlefnad,
Och Lyckan duke sielf ERT bord;
ER gifve Himlen fällhet, trefnad,
ER vålmakt blifve allmänt spord;
GUD ER med Silfverhår bekröna,
Och list med Åre-kronan sköna.